

Bilag 3.

Udkast til indenrigsministeriets cirkulære om vejledende retningslinier for organisationen af bekæmpelse af kønssygdomme i medfør af lov nr. 00. af 00. 1973.

(Til amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner, embedslæger m.v.).

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 med senere ændringer om bekæmpelse af kønssygdomme er fra 1. juli 1973 erstattet af lov nr. 00 1973 om bekæmpelse af kønssygdomme, der er aftrykt som bilag 1.

Det tilstræbes ved den nye lov i højere grad at fremme smitteopsporingen, bl. a. ved at motivere patienterne for at give oplysning om smittekontakter. Der sker således en lempelse af de bestemmelser om straf og andre sanktioner, der hidtil har været gældende med henblik på, at personer, der har pådraget sig kønssygdom, normalt uden frygt for straf for sig selv eller andre, kan oplyse, hvem der har smittet dem, og hvem de selv kan have smittet.

Efter at amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner (i det følgende benævnt kommunerne), siden 1. april 1970 har dækket udgifterne ved den vederlagsfri undersøgelse og behandling af kønssygdomme uden statsrefusion, og i forbindelse med, at embedslægerne — bortset fra en overgangsperiode — ikke længere skal have pligt til at deltage i denne virksomhed, er det ved den nye lov overladt til kommunerne at bestemme, hvorledes virksomheden bør tilrettelægges.

Efter lovens § 8 påhviler således den væsentligste del af virksomheden med kønssygdomsbekæmpelse kommunerne, medens ansvaret for oplysningsvirksomheden påhviler indenrigsministeren, jfr. § 5, og tilsynet med kønssygdommenes udbredelse og bekæmpelse påhviler embedslægeinstitutionen, jfr. § 6.

I medfør af lovens § 9, stk. 1, skal amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner efter forhandling med embedslægeinstitutionen, i København stadslægen, udarbejde en plan for organisa-

tion af kønssygdomsbekæmpelsen, herunder en fortegnelse over, hvilke læger og lægelige institutioner, der af kommunen er udpeget til at yde vederlagsfri undersøgelse og behandling for kønssygdomme, ligesom det i planen skal fastsættes, hvorledes opsporingen af smittekontakter skal organiseres. I medfør af § 9, stk. 2, skal planen godkendes af sundhedsstyrelsen.

De nævnte kommuner afholder udgifterne i forbindelse med den vederlagsfri adgang til undersøgelse og behandling af kønssygdom, som står åben for enhver person uanset bopæl og økonomiske forhold, jfr. lovens § 2.

Efter forhandling med sundhedsstyrelsen fastsætter indenrigsministeriet herved i medfør af bestemmelsen i § 9, stk. 1, følgende vejledende retningslinier for organisation af bekæmpelse af kønssygdomme.

For at opfylde lovens krav med hensyn til tilvejebringelse af vederlagsfri adgang til undersøgelse og behandling af kønssygdom, skal der i den enkelte kommune etableres een eller flere af nedennævnte former for organisation af behandling og bekæmpelse af kønssygdom:

1. Visiterende læger.

Stillingen som visiterende læge med opgave at varetage behandling og forestå smittekontaktsporing besættes af kommunen efter opslag og efter indhentet udtalelse fra embedslægeinstitutionen.

Bortset fra den i lovens § 11, stk. 2, omhandlede overgangsbestemmelse er embedslægeinstitutionernes læger i henhold til den nye lov ikke forpligtet til at deltage i den vederlagsfri behandling af kønssyge personer.

Embedslæger vil i princippet kunne ansættes som visiterende læger, uafhængig af